

ตอน

ว่ากันตามภาพที่เห็น

พิพนธ์ ลักษณ์อาดิศร
วิศวกรควบคุม ระดับสามัญวิศวกรโยธา

CU เด็กสร้างบ้านในตอนนี้ออกมาเจอเหตุการณ์ที่ผมได้พบ และนำมาบอกต่อเพื่อเป็นกรณีศึกษาแก่ท่านๆ ที่ได้อ่านบทความนี้เรื่องแรกเป็นงานก่อสร้างอาคารสูง 5 ชั้น ซึ่งอยู่ในระหว่างการก่อสร้าง ผมได้มีโอกาสขับรถผ่านพบเห็นจึงได้ถ่ายรูปมา ดังนี้

มองภาพนี้แล้วคุณเห็นอะไรไหมครับ มันเป็นอาคารสูง 5 ชั้น โดยได้ก่อสร้างงานโครงสร้างอาคารไปแล้วเกือบ 100% อยู่ระหว่างงานก่อผนัง ซึ่งอาคารนี้เลือกใช้อิฐมอญเป็นวัสดุก่อผนัง อาคารนี้ก่อสร้างในแหล่งชุมชนโดยด้านข้างของอาคารนี้ด้านหนึ่งอยู่ติดกับบ้านพักอาศัยอีกด้านหนึ่งเป็นตลาดนัด แต่การก่อสร้างกลับมีแผงกันฝุ่นสภาพอย่างที่เห็น ผมเชื่อว่านอกจากมลภาวะทางเสียงหรือความวุ่นวายจากการขนส่งวัสดุเพื่อใช้ในการก่อสร้างที่เพื่อนบ้านของอาคารนี้ต้องประสบแล้ว ยังต้องพบปัญหาเรื่องฝุ่นละอองอย่างแน่นอน เพราะทางผู้รับเหมาไม่ได้แสดงเจตนาในการลดผลกระทบนี้เลย

แต่นั้นก็ยังไม่อันตรายไปกว่าผนังก่ออิฐชั้นตาดฟ้าของเขาครับ สังเกตได้ว่ามีการก่อผนังอิฐมอญทิ้งเอาไว้ ผนังดังกล่าวจากสายตาน่าจะสูงอยู่ประมาณ 1.5 ม. เห็นจะได้ ช่างได้ก่ออิฐขึ้นมาทั้งชั้นทิ้งเอาไว้ โดยไม่ได้ทำเสาเอ็นรัดผนังก่อเอาไว้ จากภาพจะเห็นการเว้นช่องระหว่างผนังเอาไว้ประมาณ 10 ซม. เป็นระยะๆ เข้าใจว่าจะเป็นตำแหน่งเสาเอ็นเพื่อรัดผนัง การก่อผนังทิ้งเอาไว้แบบนี้มันอันตรายอย่างมากครับ เพราะผนังก่อนั้นมีความสามารถในการรับแรงด้านข้างน้อยมาก หากโชคร้ายเกิดลมหมุนวนพัดเข้ามาแรงๆ ผนังก่ออิฐทั้งผืนนี้มีโอกาสที่จะล้มพังลงมาได้เลย และการก่อผนังทิ้ง

เอาไว้แบบนี้โดยไม่ได้เทเสาเอ็นรัดเอาไว้ยังเสี่ยงกับอุบัติเหตุกรณีคนงานเผลอเธอไปยืนพิง แล้วร่วงหล่นลงมาทับคน และผนังอีกด้วย นับว่าอันตรายมากๆ เพราะถึงขั้นเสียชีวิตกันเลยทีเดียว อีกทั้งยังประมาทไม่ได้ทำแผงป้องกันอะไรไว้เพื่อป้องกันความเสี่ยงกรณีมีวัสดุร่วงหล่นลงไปด้านล่างเลย เห็นแล้วเสียวแทนเลยครับ

ท่านอาจเกิดคำถามว่า “อ้าว! แล้วที่ถูกต้องควรทำอย่างไรล่ะ?” เพื่อความปลอดภัยควรทำแผงป้องกันวัสดุตกหล่นรอบบริเวณที่ทำงานก่อนผนังเลยครับ และควรจัดแผนงานให้มีกรเทเสาเอ็นรัดผนังทันทีที่ก่อผนังผิวนั้นๆ เสร็จ ไม่ควรปล่อยให้เอาไว้แบบนี้

เรื่องต่อไปเป็นเรื่องของโครงการหมู่บ้านจัดสรรแห่งหนึ่งครับ มีปัญหาเมื่อฝนตกหนักจะเกิดน้ำข้างสูงประมาณ 10 ซม. บริเวณบ่อมยามหน้าประตูทางเข้าโครงการ เมื่อรถขับผ่านจะเกิดน้ำกระเจายทำให้บ่อมยามเปื้อนจากน้ำที่กระเด็น และคนขับรถจะรู้สึกตกใจเมื่อแล่นผ่านด้วยความเร็ว มีลูกบ้านร้องเรียนปัญหานี้ไปที่โครงการ แต่ก็ไม่ได้รับการแก้ไข เมื่อติดตามความคืบหน้าว่าสาเหตุที่ไม่ได้รับการแก้ไข เกิดจากการวิเคราะห์ปัญหา และรีบสรุปว่าไม่สามารถทำการแก้ไขใดๆ ได้ ผมจึงขอนำเรื่องนี้มาขยายต่อเพื่อเป็นกรณีศึกษาครับ

จากการวิเคราะห์จากสภาพหน้างานสามารถสรุปสาเหตุของปัญหาได้ ดังนี้ครับ

ปัญหาน้ำข้างบริเวณรอยต่อถนนบริเวณบ่อมยามเกิดจากบริเวณแนวประตูหลังบ่อมยามเป็นแนวรอยต่อของพื้นถนนปกติกับพื้นถนนที่ทำการตกแต่งด้วยการพิมพ์ลายที่เรียกว่า Stampcrete คาดว่าในช่วงก่อสร้างมีความผิดพลาดในการเคลียร์ระดับ เพราะงานถนนคอนกรีตที่ต้องทำการพิมพ์ลายจะต้องลดระดับเผื่อเอาไว้ 5 ซม. เมื่อช่างที่ควบคุมงานก่อสร้างไม่ได้ลดระดับเผื่อเอาไว้ เมื่อทำคอนกรีตพิมพ์ลายระดับก็จะสูงกว่าที่ควรจะเป็น กว่าจะรู้ปัญหานี้ถนนก็เทเสร็จไปแล้ว ช่างหน้างานจึงแก้ปัญหาด้วยการพยายามแก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยการปาดถนนให้มีความลาดเอียงลงมาจับกับงานถนนปกติ ซึ่งแนวงานอยู่บริเวณแนวรอยต่อที่ประตูโครงการพอดี เมื่อระดับพื้นจึงเป็นเหมือนอ่างเก็บน้ำจึงเกิดน้ำข้างบริเวณดังกล่าวเมื่อเกิดฝนตกหนัก

ผมได้มีโอกาสพูดคุยกับทีมงานถึงเหตุผลที่ไม่ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ทราบว่าพวกเขาแจ้งว่าสาเหตุที่เกิดปัญหา

ดังกล่าวเกิดจากการทำระดับผิดพลาดของงานถนนตามที่ผมคาดไว้จริง พวกเขาได้แจ้งกับผมต่อว่า เขาแก้ไขโดยยึดหลักตามพุทธศาสนาที่ว่าเมื่อเกิดทุกข์ก็ควรหาสาเหตุของทุกข์ และแก้ปัญหาที่เหตุ ฉะนั้นสาเหตุของปัญหานี้เกิดจากการทำระดับผิดพลาด จะแก้ไขค่าระดับถนนที่สูงกว่าที่ควรจะเป็นให้ต่ำลงได้ก็ต้องทำการทุบสักระยะหนึ่งแก้ไขให้ระดับต่ำลง และส่วนที่สูงเป็นส่วนที่มีงานคอนกรีตพิมพ์ลายซึ่งมีต้นทุนในการทำค่อนข้างสูงจะใช้งบประมาณในการดำเนินการแก้ไขปัญหานี้สูง จึงไม่ได้ดำเนินการทุบหรือสกัด และได้ทำการแก้ไขปัญหาด้วยการให้เจ้าหน้าที่ ปรก. ประจําบ่อมยามทำการกวาดน้ำที่ขังไปยังท่อระบายน้ำใกล้เคียงแทน ผมฟังเขาพูดจบแล้วอยากจะทำอะไรพุทธศาสนิกชนดีเด่นให้เสียจริงๆ เพราะเอ็งแก้ไขปัญหาได้ตามหลักศาสนาว่าไว้ปะ! เฮ้ยๆ! ผมพูดประชดนะ ผมได้แต่เก็บคำพูดนี้ไว้ในห้วงความคิด แล้วตอบกลับไปว่า “แต่วิธีการแก้ที่คุณดำเนินการนี้มันไม่ตอบโจทย์ลูกบ้านนี่ เพราะยังมีกรร้องเรียนถึงความเดือดร้อนในเรื่องนี้อยู่

เพราะในช่วงฤดูฝนที่มีฝนตกหนักต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่ ปรก. ไม่สามารถออกมากวาดน้ำท่วมขังได้ และแม้ว่าจะจะออกมากวาดได้จนท.ก็ต้องทิ้งบ่อมยามออกมากวาด ก็เกิดความไม่สะดวกกับลูกบ้านที่จะเข้า-ออกโครงการ อีกทั้งปัญหาน้ำที่กระเด็นเข้าไปในบ่อมยามทำให้ ปรก. ลำบากในการอาศัยอยู่ในบ่อมยามเมื่อฝนตกหนักอีก เราจะดำเนินการอะไรเพื่อแก้ปัญหาได้ดีกว่านี้ล่ะ?” ผมได้รับคำยืนยันคำเดิมว่าไม่สามารถดำเนินการอะไรได้อีก เนื่องจากไม่มีงบประมาณมากเพียงพอในการแก้ไขปัญหา

ผมจึงได้เสนอความเห็นกลับไปว่า “ไม่เห็นจำเป็นจะต้องแก้ปัญหาด้วยการทุบถนนทิ้งทำใหม่เลย หากเราแก้ไขเรื่องระดับถนนไม่ได้ ทำไม่ไม่ทำแนวระบายน้ำล้นบ่อพักล่ะ ทำเป็นรางน้ำเพื่อดักน้ำและพาพวกมันลงไปบ่อพักก็ได้” ผมยังคงได้รับการปฏิเสธความเห็นนี้ด้วยเหตุผลที่ว่ากรทำารระบายน้ำนั้น ไม่ใช่การแก้ไขปัญหาที่ดี เนื่องจากเมื่อรถขับผ่านบริเวณดังกล่าวซึ่งต่างระดับกัน จะทำให้อุณหภูมิถนนรอบวงลูกบ้านเมื่อขับขี “ปัญหานี้เกิดขึ้นเฉพาะช่วงฤดูฝน

แต่ถ้าทำางระบายน้ำลูกค้าจะรู้สึกรำคาญตลอดเวลาที่ขับผ่านเลยนะครับ” อี้มมม มันเป็นความเห็นที่ตื่นะครับ ที่เอาใจใส่ลูกค้าเสียขนาดนี้ แต่จะเอาเป็นบทสรุปในการแก้ปัญหาด้วยการไม่ทำอะไรเลย แล้วให้คนออกไปกวาดเวลาน้ำข้างนี้ น่าจะไม่ใช่ทางออกที่ดีนะ ผมได้แต่คิดอยู่ในใจ ในเมื่อคุณสอนงานด้วยการดึงให้เข้ามามีส่วนร่วมแล้วไม่ได้ผลแสดงว่าทักษะของเขาอาจจะยังไม่เพียงพอในการวิเคราะห์ปัญหา

ลำดับที่ควรทำต่อไปคือ การสั่งการ ว่าแล้วผมจึงขอออกไปดูหน้างานด้วยตนเอง สอบถามและปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ รปภ.และพนักงานประจำโครงการที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงได้ข้อสรุป ซึ่งผมยังคงได้รับความเห็นที่คิดว่าไม่ควรดำเนินการจากหัวหน้างานคนเดิมอยู่ ผมจึงได้สั่งการให้ดำเนินการทำรางน้ำขนาดเล็กกว้างประมาณ 5 ซม. เพื่อไม่ให้รถรู้สึกสะดุดเวลาแล่นผ่าน และใส่ระดับรางน้ำเพื่อลำเลียงน้ำที่ขังไปยังบ่อพักที่อยู่ใกล้เคียงทางด้านข้างฝั่งละบ่อ ใช้เวลาดำเนินการไม่นาน และใช้งบประมาณเพียงเล็กน้อย ในการแก้ไข้ปัญหา และนี่คือภาพหลังได้ทำการแก้ไข้ปัญหาครับ

หลังจากแก้ไข้ปัญหาแล้วได้ทำการสอบถามความพึงพอใจพบว่าได้รับความพึงพอใจจากลูกบ้าน และพ่วงด้วยความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ รปภ. ที่ไม่ต้องอดทนอยู่ในบ่อมเปียกๆ จากน้ำที่สาดเข้ามาในบ่อมยามเมื่อฝนตกอีกด้วย กรณีศึกษานี้แม้จะเป็นเรื่องเล็กๆ แต่ผมว่ามันยิ่งใหญ่ เพราะมันสอนให้ทีมงานเห็นว่าอย่าคิดอยู่ในกรอบเดิมที่ตนเองคิดว่ามีความรู้มีความชำนาญดี จนทำให้ไม่เห็นทางออก ทั้งที่มันไม่ได้ยากเลย เพียงแค่เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นๆ และช่วยกันระดมความคิดเพื่อแก้ไข้ปัญหาอาจจะเจอทางออกที่เราคาดไม่ถึงก็เป็นได้

หากคุณมีคำถาม ปัญหา อยากเข้ามาร่วมแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องงานก่อสร้าง หรือมีข้อเสนอแนะ ดิชม ผมยินดีรับฟังผ่านทางอีเมล kobdeksangban@yahoo.co.th ครับ